

РЕШЕНИЕ

№ 1081

гр. Пазарджик, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николинка Н. Попова

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
като разгледа докладваното от Николинка Н. Попова Гражданско дело № 20225220103591 по описа за 2022 година

Предявен е установителен иск за собственост с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 79, ал. 1 от ЗС.

Подадена е искова молба от И. А. С. ЕГН ***** с адрес : гр. Пазарджик, ** в която се твърди, че с ответника ЕТ“Г-Г. П.“, ЕИК **, със седалище и адрес на управление : гр. Пазарджик, ул. ** представлявано от Г. К. П. - са сключили предварителен договор за продажба на процесния недвижим имот, представляващ: Самостоятелен обект в сграда с идентификатор № ** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Пазарджик, одобрени със Заповед № РД - 18 — 97/28.10.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение със Заповед № КД-14-13-53/27.02.2012 г., с административен адрес: гр. Пазарджик, у**, който обект се намира в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор № *, с предназначение на самостоятелния обект: ЖИЛИЩЕ, АПАРТАМЕНТ, на 1 /едно/ ниво, със застроена площ по документ от 87,10 кв. м. и прилежащи части: избено помещение №4 с площ от 5,78 кв.м. и 11.86кв.м. идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, при съседни самостоятелни обекти в сградата, на същия етаж: под обекта: на същия етаж - *.1.12; под обекта - *.1.9, над обекта - няма, който имот в договора е описан, като * съобразно одобрения архитектурен проект, преди отразяването му в Кадастралната карта и регистри на гр.Пазарджик. Твърди се, че по силата на този договор ищцата е следвало да заплати за придобиването му сумата от 36 700 евро, като след приспадане на вратите, които не са монтирани в самостоятелния обект е следвало са заплати, окончателно сумата от 35 988 лв., които са изплатени изцяло на ЕТ „Г Г. П.“. По силата на сключения предварителен договор и след въвеждането в експлоатация на жилищна сграда от 08.06.2012 г. включваща и процесния - Самостоятелен

обект в сграда с идентификатор № **. от 08.06.2012г. до ден днешен, реално ищцата твърди , че е упражнявала владение върху имота като годен обект на собственост, вече повече от десет години, като владението върху същия и е предадено лично от ответника. Твърди се, че към момента на сключване на предварителния договор безспорно процесния имот е бил собственост на ответника, но понастоящем макар формално имотът да се води собственост на ЕТ“Г-Г. П.“, реално това не е така. Същият е станал собственост на ищцата И. А. С. по силата на изтекла в нейна полза на 09.06.2022 г., 10-годишна придобивна давност, по смисъла на чл. 79, ал. 1 от ЗС. Твърди се, че през всичките тези години тя е демонстрирала, че владее имота за себе си, като собственик, както пред ответника, така и пред всички останали лица - съседи, познати, роднини. Извършила е преустройства и ремонти в имота, освен това при установяване на владението си още през 2012г., е сменила патронника на вратата с нов, за който съответно само тя е разполагала с ключ. Така понастоящем по отношение на ищцата е изтекла 10- годишната придобивна давност и последната се явява собственик на имота. В тази връзка следва да се отчете приетото в т. 2 от Тълкувателно решение № 4/17.12.2012г., по тълк.дело № 4/2012г., на ОСГК, че „Позоваването не е елемент от фактическия състав на придобивното основание по чл. 79 от ЗС, а процесуално средство за защита на материалноправните последици на давността, зачитани към момента на изтичане на законовия срок“. С оглед на това с изтичане на 10-годишния давностен срок на владението през 2022 г. ищцата е станала собственик на имота, независимо, че до сега не се е позовала на изтекла в нейна полза придобивна давност. Твърди се, че ответникът отказва да прехвърли имота на ищеца, а и са изтекли сроковете за обявяване на предварителния договор за окончателен. Моли се съдът да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ЕТ „Г-Г. П.“, с ЕИК **, че И. А. С., ЕГН *****, е собственик на следния недвижим имот, а именно: Самостоятелен обект в сграда с идентификатор № ** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Пазарджик, одобрени със Заповед № РД - 18 - 97/28.10.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение със Заповед №КД-14-13-53/27.02.2012г., с административен адрес: гр. Пазарджик, у**, който обект се намира в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор № *, с предназначение на самостоятелния обект: ЖИЛИЩЕ, АПАРТАМЕНТ, на 1 /едно/ ниво, със застроена площ по документ от 87,10 кв. м. и прилежащи части: избено помещение №4 с площ от 5,78 кв.м. и 11.86кв.м. идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, при съседни самостоятелни обекти в сградата, на същия етаж: под обекта: на същия етаж - *.1.12; под обекта - *.1.9, над обекта - няма, по силата на изтекла в нейна полза, 10-годишна придобивна давност по чл. 79, ал. 1 от ЗС. Претендират се разноси. Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК не е постъпил е писмен отговор от ответника ЕТ „Г-Г. П.“ и не са направени доказателствени искания.

С определение № 19 от 04.01.2023 г. като трето лице помагач на страната на ответника е конституирана М. Г. Д., с ЕГН: ***** по реда на чл. 218 от ГПК , която в

срока по чл. 131 от ГПК е подала писмен отговор, с който се моли искът да бъде отхвърлен изцяло. Твърди , че не са налице изискванията на чл. 79, ал. 1 от ЗС за придобиване по давност на процесния имот: 1/ владението да бъде непрекъснато за период повече от 10 години, 2/ да е явно, а не скрито, т.е. владелецът да манифестира поведение, което да не оставя никакво съмнение, че той упражнява фактическата власт за себе си и да демонстрира открито намерение да стане собственик, 3/ владението да е необезпокоявано, спокойно и несмущавано, т.е. действителният собственик да не се противопоставя на факта, че имотът се владее от трето лице. Твърди се, че най-напред иск за придобиване на процесния имот по давност е предявила майката на ищцата - В С. П., по който било образувано гр. д. № 2377/2019 г. по описа на Районен съд Пазарджик. По делото П твърдяла, че е владеела процесния имот като свой собствен от 2005 г. до 2019 г., като е противопоставила владението си на собственика към момента на завладяването ЕТ „Г-Г. П.“, чрез изрично изявление до него и посредством подмяна на ключалката на входната врата. Ищцата В П там е твърдяла , че владението ѝ не е прекъсвано, както и не е смущавано до месец ноември 2016 г., когато ответникът ЕТ „Г-Г. П.“ ѝ връчил покана да освободи имота, тъй като е негов. В самата покана от 10.11.2016 г., представената по делото, ответникът П. признавал, че е предал на П владението на процесния апартамент преди повече от 11 години, като тя постоянно е извършвала в него „преустройства и ремонти“, сменила патронника на бравата и поставила нов, за който П. не разполагал с ключ, в следствие на което нямал достъп до собствения си имот. Пак в поканата било налице изрично твърдение на ответника П.; „Единствен собственик на имота е ЕТ „Г- Г. П.“ и това винаги е било така, макар Вие да го отричате“. С Решение № 883 от 18.08.2020 г. по гр. д. № 2377/2019 г. по описа на Районен съд Пазарджик предявеният иск бил отхвърлен и решението било потвърдено с решение № 260112 от 24.03.2021 г. по в. гр. д. № 798/2020 г. по описа на Окръжен съд Пазарджик , което пък с Определение от 25.05.2022 г. по гр. д. № 4586/2021 г. по описа на Върховен касационен съд, I ГО, не е било допуснато до касационното обжалване. Твърди се, че изявленията на П. в горепосочената покана опровергават изцяло твърденията на ищцата в исковата молба, че е получила лично владението върху процесния имот от ответника на 08.06.2012 г., както и че действителният собственик не се е противопоставял на факта, че имотът се владее от трето лице. С Постановление изх. № 22785/31.10.2018 г. по изп. д. № 20188890401715 по описа на ЧСИ Деница Станчева била наложена възбрана върху процесния имот, собственост на длъжника по делото ЕТ „Г-Г. П.“, вписана в Служба по вписванията при Районен съд Пазарджик - акт 251, том 2, вх. рег. № 9207 от 31.10.2018 г. Възбраната била наложена за обезпечаване на парично вземане на М. Д. по изпълнителното дело в общ размер 40673,43 лева. Вписаната възбрана върху имота установява факта, че владението на ищцата не е било спокойно и несмущавано. Твърди се, че на 11.12.2018 г. частният съдебен изпълнител извършил опис на процесния апартамент и прилежащата му изба, като достъп до имота бил осигурен от длъжника Г. П., който доброволно предал ключа за апартамента, избата и входната врата на жилищната сграда, но отказал да присъства на опис. Частният съдебен изпълнител описал вътрешното разпределение на апартамента и избата и извършените довършителни работи в тях, в т. ч. дограма, електро и ВиК-

инсталации. Оценката на недвижимия имот била извършена с помощта на вещото лице В П, като самата оценка била предявена на страните на 19.12.2018 г. По реда на чл. 486 от ГПК имотът бил оставен във владение на Д. до извършване на проданта. Самият факт, че собственикът на имота г-н Г. П. предоставил доброволно ключ за имота и бил извършен опис на имота по реда на чл. 483 от ГПК, опровергава изцяло твърдението на ищцата в исковата молба, че само тя разполага с ключ за имота, както и че владението ѝ върху имота е било необезпокоявано от никого. Твърди се, че по реда на чл. 487 от ГПК била обявена публична продан на процесния имот, която да се проведе в периода от 22.04.2019 г. до 22.05.2019 г. В рамките на този период имало желаещи да участват в публичната продан, на които тя осигурявала достъп до имота за да го прегледат по реда на чл. 487, ал. 4 от ГПК. Самата публична продан била спряна с постановление на ЧСИ Деница Станчева изх. № 10327/17.05.2019 г. Така провежданата публична продан на имота опровергавала твърденията на ищцата, че е владяла непрекъснато и безспорно процесния имот. Моли се съдът да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск.

В с.з. ищцата чрез пълномощника си поддържа изцяло предявения иск с подробни съображения **в представена писмена защита.**

В с.з. ответникът – редовно призован не изпраща представител. Третото лице – помагач, чрез своят процесуален представител излага подробни съображения по съществото на спора и поддържа изложените в подадения писмен отговор.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото е представен предварителен договор за продажба на недвижим имот, сключен на 21.07.2010 г. между ответника ЕТ „Г – Г.П. „ и ищцата И. А. С. по силата на който продавачът се е задължил да построи и продаде на ищцата недвижим имот от новопроектирана жилищна сграда в гр. Пазарджик, ул. ** УПИ V-2137 в кв. 140, а именно : ** за сумата от 36700 евро / с отстъпка от 621 евро/. Продавачът се е задължил да построи обекта в срок от 24 месеца, а купувачът съответно да заплати в момента на сключването на договора сумата от 21 000 евро, а след това остатъка от продажната цена – на четири вноски съответно : на 15.08.2010 г. сумата в размер на 10000 евро, на 15.12.2010 г. сумата от 1700 евро, на 15.02.2011 г. сумата от 2000 евро, на 15.04.2011 г. сумата от 2000 евро.

За изясняване на спорни по делото обстоятелства е изслушано заключение на допусната от съда ССЕ, което съдът кредитира като компетентно изготвено и неоспорено от страните. Вещото лице е установило при проверка при ответника ЕТ Г, че в счетоводството се съхранява оригинал от посочения по-горе предварителен договор. Съхраняват се и оригиналите на приходни касови ордери, съответстващи по номер, дата на издаване, вносител и сума на представените по делото заверени копия от касови ордери, издадени от ЕТ „Г – Г. П. „ за получени суми от И. А. С.. Според заключението сумата в размер на 21000 евро е била внесена от ищцата към датата на сключване на предварителния договор / с две предварителни вноски от по 5000 лв. и една от 11000 евро към тази дата /, а остатъка е внесен на шест вноски до 03.07.2013 г.

От другите представени по делото писмени доказателства – нот. Акт № 56 / 2007 г. , разрешение за строеж от 2008 г. , акт за приемане на конструкцията от 10.09.2010 г. , констативен акт за установяване годността за приемане на обекта от 30.03.2012 г. и удостоверение за въвеждане в експлоатация № 67 / 08.06.2012 г. безспорно се установява, че през 2007 г. ответникът е закупил УПИ V-2137 в кв. 140 в гр. Пазарджик за извършване на строителство на жилищна сграда с магазини и гаражи като съгласно посоченото по-горе удостоверение, сградата е била построена и на 08.06.2012 г. е въведена в експлоатация.

По делото не е спорно , а и от представените от третото лице помагач писмени доказателства се установява, че в предходен момент иск за придобиване на процесния имот по давност е предявила майката на ищцата - В. С. П., по който било образувано гр. д. № 2377/2019 г. по описа на Районен съд Пазарджик. По делото П. твърдяла, че е владеела процесния имот като свой собствен от 2005 г. до 2019 г., като е противопоставила владението си на собственика към момента на завладяването ЕТ „Г-Г. П.“, чрез изрично изявление до него и посредством подмяна на ключалката на входната врата. Ответникът ЕТ „Г-Г. П.“ ѝ връчил покана от 10.11.2016 г. - да освободи имота, тъй като е негов. В поканата представената по делото, ответникът П. признавал, че е предал на П. владението на процесния апартамент преди повече от 11 години, като тя постоянно е извършвала в него „преустройства и ремонти“, сменила патронника на бравата и поставила нов, за който П. не разполагал с ключ, в следствие на което нямал достъп до собствения си имот. Позовава се на правата си на собственост върху процесния апартамент с идентификатор **. Установява се още, че с Решение № 883 от 18.08.2020 г. по гр. д. № 2377/2019 г. по описа на Районен съд Пазарджик предявеният иск бил отхвърлен и решението било потвърдено с решение № 260112 от 24.03.2021 г. по в. гр. д. № 798/2020 г. по описа на Окръжен съд Пазарджик , което пък с Определение от 25.05.2022 г. по гр. д. № 4586/2021 г. по описа на Върховен касационен съд, I ГО, не било допуснато до касационното обжалване .

Представени са и писмени доказателства , видно от които с Постановление изх. № 22785/31.10.2018 г. по изп. д. № 20188890401715 по описа на ЧСИ Деница Станчева била наложена възбрана върху процесния имот, собственост на длъжника по делото ЕТ „Г-Г. П.“, вписана в Служба по вписванията при Районен съд Пазарджик - акт 251, том 2, вх. рег. № 9207 от 31.10.2018 г. Възбраната била наложена за обезпечаване на парично вземане на М. Д. по изпълнителното дело в общ размер 40673,43 лева. На 11.12.2018 г. частният съдебен изпълнител извършил опис на процесния апартамент и прилежащата му изба, като в протокола е удостоверено , че по данни събрани от ЧСИ от свидетели и съседни по време на налагане на възбраната , апартаментът е бил във владение на ищцата И. А. С.. Имотът е оставен за управление на адв. П. , като процесуален представител на вискателя М. Д.. Като свидетел на опис се е подписало и лицето П. Ш.

По реда на чл. 487 от ГПК била обявена публична продажба на процесния имот, която да се проведе в периода от 22.04.2019 г. до 22.05.2019 г., но самата публична продажба била спряна с постановление на ЧСИ Деница Станчева изх. № 10327/17.05.2019 г.

За изясняване на спора по същество са събрани гласни доказателства. Разпитана е като свидетел П Вакарелова – Ш – присъствала като свидетел и на извършения опис на процесния имот в хода на изпълнителното производство. Свидетелката поддържа, че някъде лятото на 2014 г. я посетила ищцата И. С. , която искала да обяви процесния апартамент за продан. Ищцата оставила на Ш , която има агенция за продажба на недвижими имоти – ключа от апартамента, за да може да води клиенти на оглед. Сделка не се получила, тъй като обявената цена била доста висока, но И. С. държала на нея , тъй като това била цената , която тя е платила на строителя. Свидетелката твърди, че била потърсена от ЧСИ Деница Станчева , която била разговаряла със собственичката и питала за ключове за достъп до жилището. След това Ш била помолена от И. С. да присъства при опис на апартамента и затова свидетелката се била подписала като такава в протокола съставен от ЧСИ. Св. Ш заявява, че към момента , когато имотът бил обявен от собственичката за продан през 2014 г., последната разполагала само с предварителен договор, като обяснила , че имали уговорка със строителя, апартамента да не се прехвърля на нея , а направо на трето лице – купувач.

Разпитани са и св. З Д А и П Н К. В показанията си и двамата свидетели са категорични, че през 2012 г. процесният апартамент бил окончателно завършен и ищцата получила ключове от него. Жилището било в състояние на груб строеж и тя направила редица подобрения. Тъй като ищцата живеела и работела в И, тя си съхранявала вещи в апартамента. През 2014 г. решила да продаде апартамента и дала ключовете от нея на брокерска агенция. И към момента ищцата С. посещавала апартамента си , а всички съседни в кооперацията знаели , че е неин. Двата свидетели поддържат, че не им е известно строителят ЕТ П. да е оспорвал на ищцата собствеността върху апартамента. Към момента , когато през 2012 г. ѝ били предадени ключовете от него, бил останал малък остатък за плащане от продажната цена , но през 2013 г. и тези суми били платени то ищцата.

При така приетото за установено относно фактите , съдът от правна страна приема следното :

При заявен положителен установителен иск за собственост на недвижим имот придобит по давност , основателността на претенцията на владеещия имота несобственик се обуславя от прякото и пълно установяване на фактите на явно, необезпокоявано и непрекъснато владение с намерения за своене в продължение на повече от 10 години.

За да произведе ефект придобивната давност е необходимо намерението за своене на имота да е демонстрирано по отношение на действителния собственик, както и да е налице позоваване на придобиването, тъй като съгласно действащите правила - чл. 120 ЗЗД, българското право не признава служебното зачитане на давността. За да може позоваването на придобивна давност да бъде уважено в рамките на защита на правото на собственост следва да са налице две кумулативно дадени предпоставки-претендиращият несобственик следва да е упражнявал фактическата власт по отношение на имота, без противопоставяне от страна на собственика , както и да е демонстрирал по отношение на невладеещия собственик поведение ,което сочи ,че упражнява собственическите правомощия в пълен обем и това поведение е известно на собственика.

В случая съдът приема , че и двете предпоставки са безспорно установени и доказани. От свидетелските показания събрани в настоящото производство / св. А и К / се установява , че през 2012 г. ищцата е получила ключ от процесния апартамент и макар , да се е установила да живее трайно в чужбина – същата е установила своята фактическа власт върху този имот. Безспорно се установява от писмените доказателства и от заключението на експерта , че ищцата е установила своята власт върху жилището с намерението да го свои , тъй като на първо място през 2010 г. тя е сключила предварителен договор със строителя – ответника ЕТ Г , който е получил плащане на продажната цена / няколко месеца след въвеждане в експлоатация ищцата е заплатила и остатъка от тази цена /. Следва да се отбележи, че съдът констатира несъответствие в индивидуализацията на апартамента / на избеното помещение № 4 такова несъответствие не се открива / , като в предварителния договор и в платежния документ за заплащане на капарото обекта е описан като „ ** , а в исковата молба ищцата е индивидуализирала спорния имот като „ а* 4 „ ,но съдът приема , че при липсата на каквото оспорване се касае до един и същ имот , който през годините е бил индивидуализиран по различен начин. Твърдения и доказателства за обратното липсват по делото.

По отношение на обстоятелствата , очертаващи състава на придобиването , съдът взема предвид , че началният момент на въвеждане в експлоатация на обекта е точно определен в удостоверението от 08.06.2012 г. Свидетелите А и К са категорични , че веднага след това , ищцата сменила ключа , който ѝ бил даден от строителя и започнала да извършва подобрения , тъй като апартаментът бил предаден като груб строеж. Дори се наложило да извърши СРР , тъй като имало крива стена. Ищцата подменила врати в апартамента и подови настилки. Според показанията на св. Ш през 2014 г. ищцата отишла при нея с молба да обяви апартамента за продажба и ѝ дала ключа за провеждане на огледи , тъй като тя живеела в чужбина. През 2018 г. при провеждане на описа на апартамента от ЧСИ , св. Ш осигурила ключа и присъствала като свидетел при огледа , като в самия протокол е описано, че ЧСИ е събрал сведения от свидетели и съседи , че апартамента е във владение на ищцата И. С.. Вярно е , че ЧСИ е оставил имота за управление на адв. П. като представител на вискателя М. Д. , но това процесуално действие по никакъв начин не лишава ищцата от фактическата власт върху имота, така както и наложената възбрана представлява ограничение за извършване на разпоредителни действия върху този имот , но също не променя нито фактическото владение върху вещта , нито намерението да се свои. Те налице е установена фактическа власт на ищцата , която в твърдения от ней 10-годишен период – не е била прекъсвана. Изпълнителните действия също нямат такъв ефект, тъй като не е спорно , че публична продан на имота не е извършвана и съответно – ЧСИ не е извършвал въвод във владение в полза на трето лице.

Който докаже , че е владял в различни времена, предполага се, че е владял и в промеждутъка, ако не се докаже противното./ чл. 83 ЗС/ По делото липсват доказателства ответникът ЕТ Г да е оспорвал по някакъв начин правата на ищцата / сключил е с нея предварителен договор / , нито пък владението на ищцата е да е било прекъснато за срок по-

дълъг от шест месеца / чл.81 ЗС /. По делото са налице доказателства за воден съдебен процес от лице , за което не се оспорва , че е майка на ищцата – с идентични претенции , но претенции на едно трето лице върху този имот / независимо , че това е близък роднина на ищцата / не изключват сами по себе си нейните права , при положение ,че са налице всички предпоставки за доказване на нейното придобивно основание.

Приемайки , че изтеклата в полза на ищцата придобивна давност е с начална дата 08.06.2012 г. , то за да се зачете ефекта на придобивната давност като оригинално придобивно основание за правото на собственост, следва владението да е протекло спокойно и необезпокоявано последните 10 години , без да е губено за срок по -дълъг от 6 месеца, т.е. считано най-късно до 08.06.2022 г. За посоченият период от време , ответникът се явява невладеещият собственик на имота , спрямо когото е осъществено владението с намерение за своене. Законната норма гласи че давността се прекъсва с " предприемане на действия за принудително изпълнение". Всяко волеизявление на вискателя спрямо изпълняемото право прекъсва давността, но в случая в изпълнителния процес изпълняемото право е парично вземане , а принудителното изпълнение върху недвижимия имот не го включва в обхвата на изпълняемото право и поради това действията на ЧСИ и изявленията на вискателя извършени в този процес не могат да прекъснат придобивната давност за недвижимия имот, чрез продажбата на който се цели да се удовлетвори изпълняемото право в тежест на едно трето лице.

Поради това съдът приема за доказан твърдения фактически състав на нормата на чл. 79 ЗС, след приложението на която следва да се приеме, че ищцата е придобила правото на собственост върху имота чрез изтекла в нейна полза полезна придобивна давност в продължение на срок по-голям от 10 години . Исковата претенция се явява основателна и следва да бъде уважена.

С оглед изхода на делото ищцата има право на разноски , които следва да й бъдат присъдени в доказвания размер и съгласно списък по чл.80 ГПК в размер на 335,00 лв. внесена държавна такса и 300,00 лв. за възнаграждение на вещо лице или общо в размер на 635,00 лв.

Въз основа на изложените по-горе съображения, Пазарджишки районен съд :

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ЕТ“Г-Г. П.“, ЕИК **, със седалище и адрес на управление : гр. Пазарджик, ул. ** представлявано от Г. К. П. / при участие на трето лице помагач М. Г. Д. ЕГН ***** със съдебен адрес : гр. Пазарджик, * чрез адв. Ил. П. /, че И. А. С. ЕГН ***** с адрес : гр. Пазарджик, ** е собственик на недвижим имот, представляващ: Самостоятелен обект в сграда с идентификатор № ** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Пазарджик, одобрени със Заповед № РД - 18 - 97/28.10.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение със

Заповед № КД-14-13-53/27.02.2012 г., с административен адрес: гр. Пазарджик, у**, който обект се намира в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор № *, с предназначение на самостоятелния обект: ЖИЛИЩЕ, АПАРТАМЕНТ, на 1 /едно/ ниво, със застроена площ по документ от 87,10 кв. м. и прилежащи части: избено помещение №4 с площ от 5,78 кв.м. и 11.86 кв.м. идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, при съседни самостоятелни обекти в сградата, на същия етаж: под обекта: на същия етаж - *.1.12; под обекта - *.1.9, над обекта - няма.

ОСЪЖДА ЕТ“Г-Г. П.“, ЕИК **, със седалище и адрес на управление : гр. Пазарджик, ул. ** представлявано от Г. К. П. да заплати на И. А. С. ЕГН ***** с адрес : гр. Пазарджик, ** сторените по делото разноски в размер на 635,00 лв.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред ПзОС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, а копие от същото да им се изпрати.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____